

צרות און רגילות.

הער צייטלעך.

מען זאגט: צרות און רגילות. צרות און רגילות זענען צוויי זאכן וואס זענען צוזאמען געקומען. צרות און רגילות זענען צוויי זאכן וואס זענען צוזאמען געקומען.

צו אירם געהאנגענען געזעצן. צו אירם געהאנגענען געזעצן. צו אירם געהאנגענען געזעצן. צו אירם געהאנגענען געזעצן.

טויט-קניפליך.

דו האט קאמפאניע און אונזער לאדו און. דו האט קאמפאניע און אונזער לאדו און. דו האט קאמפאניע און אונזער לאדו און.

קריינער פערעטאן.

דער טויט קאמפאניע זענען קריינער פערעטאן. דער טויט קאמפאניע זענען קריינער פערעטאן. דער טויט קאמפאניע זענען קריינער פערעטאן.

וועלט-נייעס.

אלטע נייעס און ענגלאנד. אלטע נייעס און ענגלאנד. אלטע נייעס און ענגלאנד. אלטע נייעס און ענגלאנד.

די פערפיהרמע מומער די אומגליקליכע מאכמער.

די פערפיהרמע מומער די אומגליקליכע מאכמער. די פערפיהרמע מומער די אומגליקליכע מאכמער. די פערפיהרמע מומער די אומגליקליכע מאכמער.

א אנווערזעמ-ביבליאטעק אין ירושלים.

א אנווערזעמ-ביבליאטעק אין ירושלים. א אנווערזעמ-ביבליאטעק אין ירושלים. א אנווערזעמ-ביבליאטעק אין ירושלים.

אנווערזעמ-ביבליאטעק אין ירושלים.

אנווערזעמ-ביבליאטעק אין ירושלים. אנווערזעמ-ביבליאטעק אין ירושלים. אנווערזעמ-ביבליאטעק אין ירושלים.

אנווערזעמ-ביבליאטעק אין ירושלים. אנווערזעמ-ביבליאטעק אין ירושלים. אנווערזעמ-ביבליאטעק אין ירושלים.

אנווערזעמ-ביבליאטעק אין ירושלים. אנווערזעמ-ביבליאטעק אין ירושלים. אנווערזעמ-ביבליאטעק אין ירושלים.

די שעהנסטע קאליגאטע קאמפאניע קאמפאניע קאמפאניע...

Bad Kudowa Villa Lövy I. R. בשר 49 טל. 49...

עלטער-שוועבע

עלטער-שוועבע, ארטרעאמקלראווע, איבערזעצונג...

עלטער-שוועבע, ארטרעאמקלראווע, איבערזעצונג...

Prof. Dr. Pello u. S. в.я. С. ПЕТЕРБУРГ...

Seit längerer Zeit wurde beobachtet, daß Fälschungen und Nachahmungen...

Balsamiks der Gonorrhoe-Therapie Gonosan

Im Handel sind. Vor solchen völlig minderwertigen Nachahmungen...

J. D. RIEDEL A.-G., BERLIN eingewirkt - Die Packungen enthalten 50 oder 32 Gonosan-Kapseln

Heinrich Lanz, Mannheim. פאמענירטע היינדארפ-לאקאמאבילען...

ויכטיג פיר היינבעזער און בוי-אונטערנעהמער! דאמפה-ציגעליי...

וואו האבען זי געקויפט איהרען עלעאנאטען פרייהייטס-פערזאנלעך?

ויכטיג ביים איבערזעהען זיך!! אומארבייטונג פון גאז-לאמפען...

MŁODOŚĆ osiągnąć można, używając MYDŁA „KONIK”...

פרישע שמואנד-פויטמער צו 48 קאפ. א פויגל 24 פויגל 12...

Karl Göppert, Lodz, פערזאנלעך שטר. 11, 71 און 145...

Окончивший консерваторию лаеть уроки на СКРИПКЪ. Проподая также спеніально на МАНДОЛИНЪ...

היינבעזער-אלב Vilia-Crème UNGUENTUM HERBALIS COMPOS. OBERMYEYER...

מצבות און דענקמאלער אלע געשטעלט שעהנסטע מארקעט...

MAOK TĘPI OSTROŻNIE! PRAWOZIWY TYLKO W CZERW. TRÓJKĄTACH Z METALOWYM RURECZKAMI...

Michalin (Za Warszawą) Pensjonat R. JUWILEROWEJ...

וואסער-היינבעזער אים סאנאטאריום „אויטאם” פונקט 11g עקע מיקאליעוואסקא...

Dr. Med. Zacharow פארשער זאכאראווע צאהן-קליניק האלדע נאם...

שטאפערנים פליקערנים נעכט פיר לאנדן, פון 10 ביז 20 ר' וועקענליכער פערזענלעך...

היינבעזער-אלב היינבעזער-אלב היינבעזער-אלב היינבעזער-אלב...

האט זיך דערקערט, עפעס ווי דאס
 קול וואלט פון שאלו תהיות נעקומען,
 דאס האט זיך א שוף מיט דער ערד
 צושטעלען, זיך אויפגעלאזט און דער
 זיכער לעקערט און דער בעגליסטונג
 פון די וויסע וואסער-פליען...
 — פריער: האב אן אנהייבן—
 זיין זיך וואלט יעצט אויף א שוף ארף,
 וואלט אן נישט געפרעכט ווי מן סאגט
 — און ווען א שורם הינד וואלט
 מיט יעצט צו די וואלקענס אויפגע-
 גען—האלט מיט הארץ רהוב געבלי-
 בען, האט מיט צוגעגעבן.
 אין נאך א וועלט שטימען, האב אן
 איהם געפרעכט:
 — פריער, ווען זיך זענען מיט...
 — מיט זענען די העלבע ווערן
 אלט מיט דעם אויפבלעהן פון ווער
 יוגער... מיט זענען די העלבע ווע-
 רען פריערעם און אונזערע פריער ווע-
 עס צינדט זיך נאך אן... מיט דער

ו. סענאלאווטש.

צוליעב א שטיקעל ערד.

דעם מלאך-המות קומט א דאנק: ער
 האט איהם סוף-פלוס צוגענומען, דעם
 אלטען בייען בעל-הבית פון אונזער
 הולץ.
 איצט און שוין שאל, די מלחמה
 און גענוג, און מיט לעבען רהוב
 אונזער דאמטע-לעבען.
 בעל-הבית האט זיך מלחמה אונזער
 בעל-הבית פון יודע סטאראלסק מיט
 דער איבער שוכה ווען, מיט דער
 פאני בראנסלאווה — א'אלמנה מיט
 פליג קינדער.
 און געקעמפט האט עסן צוליעב א
 פאם ערד, ווען און נעמען הארט ביי
 דער געניג פון אונזער הולץ.
 פאן יודע סטאראלסק האט זיך אין
 א שעהעם סאך דערמאנט, און דאס
 שטיקעל ערד דערקערט איהם און נישט
 דער פאני בראנסלאווה.
 עס און נעמען א מלחמה מיט עקשנות
 און הארגעלונגען.
 געווען האט, פאן יודע, נאך עס
 און געקומען פון דער נאכער-המות און
 ארויסגעווען ביי איהם דעם ווען.
 — פאן יודע, אט דער עקשן פון יא-
 נאעט, און נעמען דער ריכטיקער
 מעשענען פון דער נאכער גענוג,
 ווען פאניקס ערד און ווען חלילים
 צעהלען פון און די צעהלונגען, נאך
 אלץ און איהם וועגן נעמען, שטערנדיג
 פלעגט ערד האנדלען און אלץ קופלעך,
 גייער, ווען מיט וואל אט דעם קריסט
 לאזען, וואלט ער די נאכער וועלט צו-
 גענוג פאר זיך, מיט א מאנדער
 דורשונגען און אונזערע פלעגט
 ער קוקען אויף זיך שוכט שטיקעל
 פערל...
 און שטערנדיג האט ער פראשען
 נעהט, מיט אלעמען זיך געשעסן און
 בעטע אלע מאל נעהט, ער און ער
 ווען א ביי און ער-גענוגען—נישט
 אומקום פלעגט ער שטימען זיך גרוב-
 לען און די אלטע נאטארליע אקסען,
 ער האט שטורמט דאס ביסעל ער
 פון זיך גענוג.
 שפעטער ווען ער און שוין אלט גי-
 ערשטער מינוט פון לעבען — האט זי
 זיך שוין גענוגט...
 שפעטער האבען מיר שטולשויעגער
 געשפאצירט און די פרינסערע נאסען,
 און מיט דעם שטימען האבען מיר זיך
 אזוי גוט פערשטאנען, אז מיר האבען
 גאר יודע סטאראלסק, און זיך גייען
 לעגען אויף זיך בעט און פון דאס ריי-
 פאן יודע סטאראלסק, און זיך גייען
 פערשטאנען די נערויסט-אנשטאלטען
 מיט נעמען און געקלאגעט, ער האט
 שוין געהאט ווען ראטה-געבער און
 ערות, וועלכע פלעגען קומען צו איהם
 און דער העם.
 און א שעהעם סאך, פלעגט מען
 איהם ארויסהערען אויף א ספעציעלען
 ווענקלעך, ער פלעגט דאן ארויסשפאצירען
 רען פון אים מאיאנטקאל און צווישען
 און קלעבען נחת... און בייזערן זיך
 שטימען אויף וועמען.
 אינאנצען צווערענען און ער קיי-
 און זי קען מען עס זיך צווערענען,
 ווען נעמען דער לעבט אזא בראנסלאווה-
 ווא מיט פליג קינדער און דערצו מיט
 עטליכע חורים, וועלכע ברויגען די
 נאכער וועלט.
 האט פאן יודע סטאראלסק געשיקט
 עטליכע מאל צו דער בראנסלאווה, זי
 זאל איהם פערקויפען איהר שטיקעל
 ערד מיט דער האנט.
 ווען זי נישט, צו וואס זאל זי עס
 פערקויפען? ווען ווען זי מאכען מיט
 דאס ביסעל געלד? און מען האט א
 שטיקעל ערד, און מען דאך פארט גוט
 אזוי עלענדיג.
 א יודע האט זי דאס שטיקעל ערד
 פון עלטער-עלטער ווערען, גייען זי וועט
 עס נישט פערקויפען, פאר קען געלד
 געט פערקויפען.
 נישט האט פאן יודע, פאן יודע, זיך גענומען
 גריבלען און אלעס אקסען, און ער
 האט זיך געהיטען ארויסהערען צום
 גרינגע-פונקט, דארט וואו עס דרייבט
 זיך אן בראנסלאווה'ס ערד.
 ער האט עפעס געשאסען און גי-
 רעכענט, און דער סוף און נעמען: און
 געריכט און אונזערע מיט דער

אונק, ער האט געמאכט ביי דער
 בראנסלאווה א שטיקעל ערד.
 אט דא האט זיך עס אנהייבען די
 מלחמה.
 די בראנסלאווה האט זיך דערשרא-
 קען, זי האט געוואוסט, אז מיט פאן
 סטאראלסק'ן איז נישט קיין געליב-
 מער אנהייבען.
 און זי געקומען צווישען און גי-
 הענט.
 — האט דארפסטו וועגען פערקויף?
 אט דאס איז נעמען ווען ענטפערט
 די בראנסלאווה איז אונזען פון איהם
 א בייען, זי א שלאנג: א מענטש האט
 אזוי פיעל ערד און איז שוין אלט און
 דאך ווילט זיך איהם צוגעהערענעמען.
 און זי געקומען וואו איז זיך געקוי-
 טגייען.
 זי האט פערקויפט די חורים און זיך
 גענומען צווישען איהם, עס האט אבער
 גענוג געהאלפען. פאן סטאראלסק
 האט געוואונען, און דער צווייטער איז
 סטאניג—דאס וועלכע.
 זי איז געלאפען צו מענשען, צום
 קיאינד, נאך נאך וואס אבער האבען
 זי איהר געקענט העלפען—סטא-
 דאלסק און אבערען.
 און עס איז געקומען א סאך, דער
 קאמארינק זיך צוגעהערען צו
 סטאראלסק'ן, דעם אלטען האט מען
 ארויסגעפירט אויף זיך וועלכע, די
 באקען וועגען אינגעפאלען ביי איהם,
 זי ביי א פרייהייט די אייגען גלאזען
 נאך ווען פריער איז קורץ געווען:
 פאן יודע סטאראלסק, און זיך גי-
 לעגען אויף זיך בעט און פון דאס ריי-
 פאן יודע סטאראלסק, אונשטאלטען
 פערשטאנען די נערויסט-אנשטאלטען
 מיט נעמען און געקלאגעט, ער האט
 שוין געהאט ווען ראטה-געבער און
 ערות, וועלכע פלעגען קומען צו איהם
 און דער העם.
 און א שעהעם סאך, פלעגט מען
 איהם ארויסהערען אויף א ספעציעלען
 ווענקלעך, ער פלעגט דאן ארויסשפאצירען
 רען פון אים מאיאנטקאל און צווישען
 און קלעבען נחת... און בייזערן זיך
 שטימען אויף וועמען.
 אינאנצען צווערענען און ער קיי-
 און זי קען מען עס זיך צווערענען,
 ווען נעמען דער לעבט אזא בראנסלאווה-
 ווא מיט פליג קינדער און דערצו מיט
 עטליכע חורים, וועלכע ברויגען די
 נאכער וועלט.
 האט פאן יודע סטאראלסק געשיקט
 עטליכע מאל צו דער בראנסלאווה, זי
 זאל איהם פערקויפען איהר שטיקעל
 ערד מיט דער האנט.
 ווען זי נישט, צו וואס זאל זי עס
 פערקויפען? ווען ווען זי מאכען מיט
 דאס ביסעל געלד? און מען האט א
 שטיקעל ערד, און מען דאך פארט גוט
 אזוי עלענדיג.
 א יודע האט זי דאס שטיקעל ערד
 פון עלטער-עלטער ווערען, גייען זי וועט
 עס נישט פערקויפען, פאר קען געלד
 געט פערקויפען.
 נישט האט פאן יודע, פאן יודע, זיך גענומען
 גריבלען און אלעס אקסען, און ער
 האט זיך געהיטען ארויסהערען צום
 גרינגע-פונקט, דארט וואו עס דרייבט
 זיך אן בראנסלאווה'ס ערד.
 ער האט עפעס געשאסען און גי-
 רעכענט, און דער סוף און נעמען: און
 געריכט און אונזערע מיט דער

די באויע אויגעלעד.

און קאמפאניע קען איהם קלענער נישט
 ליידען, שטענדיג און ער ווי א'אנצווערטיקער
 און ווען ער זיך נישט ערגעץ אויף עס-
 ליכע מעג וועט קלענער אויף איהם נישט
 נאכערענען, קליינע וועט ער נישט פעה-
 לען און דאך קיים און ער דא, קיים
 קומט ער ווען איז געקלעבט פארט פנים
 מען איהם נאכער נערן אויף, מען הערט
 גארם אויפגעקוקט און און מען לאמט
 נאכער רעכט איהר אבער נאך וועגען, אמאל
 העלפט מען איהם נאך אונטער, ווען
 ער וויל וועמען עס איז דאס פנים פער-
 שווערען אדער א'אנצווערטיקען פון וועמען...
 און א'אנצווערטיקען, טריבען, גלנות דאס
 פעהלע איהם קלענער נישט אויס ער איז
 דערצו עפעס ווי געווערען זיך ער וואלט
 ביי א'אנצווערטיקען און דער לעהר גענוגען...
 זעלען אז מען טרעפט איהם אלען
 שפאצירענען עפעס שטענדיג נור מיט
 חברה און נישט בלויז מיט אפן כנופיה,
 דא נעהט ער מיט זיך, און עטליכע מינוט
 מיט אנערקען, און קומט א פאר נאכט
 אויפן צוואנציקן גארטען און גארטען און ער
 פול און אלע ווענקלעך... ער וועט
 ווער וועמען עס האט אויפגעשטעלט,
 ווער מיט וועמען עס האבען זיך פער-
 לעבט איבער די אויבערען און איבער
 יעדער האט ער א לייך-ווערשטעל צוואנציק
 הויז צוואנציק, א שטאך צוגעבען נאך
 און פונקט ארבעט און וועמען ריב
 און זאל יעדער ווערען זאל עס איהם
 קריגען... און נעהט ער וועמען און
 זיך טרעפט מיל ארבעט וועט מען איהם
 שוין אזוי זיך נישט פאר ווערען, הויכט
 ער זיך אן ווערשטעל וועט ער נישט ווען
 אויפצוהערען ווען אמאל צו אנערקען
 קומען... און מאל האבען געווען די "חברה"
 אזוי פיעל מאל איבערקומען, אז מען
 זעלען זיך פשוט און דער דונקעל און
 מען לאזט איהם פאר די שופט כווער
 איבער—זאלען זיך איהם דאס אויגענוג
 הערען, אזוי און האבען געווען און
 אויבער... מען וועט זיך נישט און פון
 איהם זיך אוועקערענען און אונטער...
 אזוי א מאל ווען ער איז ערשט גי-
 שטימט, ווען ווען ער איז ערשט גי-
 איהם, און נאך ווען עס איז פון איהם
 אויסגעשטעלט, איז שוין זיך אויסווערן
 טאכט א'אנצווערטיקען ווי ערשט פון שטאל

איהם פון פערצווייפונג נישט אונטער-
 צווערן, פלעגען זי איהם הויטן ארום
 זיין שטאל.
 נאך די מלחמה האט זיך גענוגט,
 ער איז געשטארבען אויף זיך נישט
 שטיקעל ערד.
 בעת מען האט איהם ארויסגעפירט
 גען פון שטאל, האט זיך די בראנס-
 לאווה צוגעגעבן צו זיך סופה, וואו
 ער איז געלעבען און עס באלד צוהאקט
 אויף פערקען.
 זי א חילוק און זי געשרוונגען מיט
 דער העק און געהויבען אלץ שטאר-
 קער, האט שטארקער.
 די אלץ וועגען ביי איהר צוואלען
 געווארען און די ליפען האבען פרייה-
 לייך-ווערשטעל געברענגט:
 — מיט ערד, מיטן טאטענס, מיטן
 ווערענס... מיטן טינס, מיטן...
 די באויע אויגעלעד.
 (סק צ צ צ)

די באויע אויגעלעד.

און קאמפאניע קען איהם קלענער נישט
 ליידען, שטענדיג און ער ווי א'אנצווערטיקער
 און ווען ער זיך נישט ערגעץ אויף עס-
 ליכע מעג וועט קלענער אויף איהם נישט
 נאכערענען, קליינע וועט ער נישט פעה-
 לען און דאך קיים און ער דא, קיים
 קומט ער ווען איז געקלעבט פארט פנים
 מען איהם נאכער נערן אויף, מען הערט
 גארם אויפגעקוקט און און מען לאמט
 נאכער רעכט איהר אבער נאך וועגען, אמאל
 העלפט מען איהם נאך אונטער, ווען
 ער וויל וועמען עס איז דאס פנים פער-
 שווערען אדער א'אנצווערטיקען פון וועמען...
 און א'אנצווערטיקען, טריבען, גלנות דאס
 פעהלע איהם קלענער נישט אויס ער איז
 דערצו עפעס ווי געווערען זיך ער וואלט
 ביי א'אנצווערטיקען און דער לעהר גענוגען...
 זעלען אז מען טרעפט איהם אלען
 שפאצירענען עפעס שטענדיג נור מיט
 חברה און נישט בלויז מיט אפן כנופיה,
 דא נעהט ער מיט זיך, און עטליכע מינוט
 מיט אנערקען, און קומט א פאר נאכט
 אויפן צוואנציקן גארטען און גארטען און ער
 פול און אלע ווענקלעך... ער וועט
 ווער וועמען עס האט אויפגעשטעלט,
 ווער מיט וועמען עס האבען זיך פער-
 לעבט איבער די אויבערען און איבער
 יעדער האט ער א לייך-ווערשטעל צוואנציק
 הויז צוואנציק, א שטאך צוגעבען נאך
 און פונקט ארבעט און וועמען ריב
 און זאל יעדער ווערען זאל עס איהם
 קריגען... און נעהט ער וועמען און
 זיך טרעפט מיל ארבעט וועט מען איהם
 שוין אזוי זיך נישט פאר ווערען, הויכט
 ער זיך אן ווערשטעל וועט ער נישט ווען
 אויפצוהערען ווען אמאל צו אנערקען
 קומען... און מאל האבען געווען די "חברה"
 אזוי פיעל מאל איבערקומען, אז מען
 זעלען זיך פשוט און דער דונקעל און
 מען לאזט איהם פאר די שופט כווער
 איבער—זאלען זיך איהם דאס אויגענוג
 הערען, אזוי און האבען געווען און
 אויבער... מען וועט זיך נישט און פון
 איהם זיך אוועקערענען און אונטער...
 אזוי א מאל ווען ער איז ערשט גי-
 שטימט, ווען ווען ער איז ערשט גי-
 איהם, און נאך ווען עס איז פון איהם
 אויסגעשטעלט, איז שוין זיך אויסווערן
 טאכט א'אנצווערטיקען ווי ערשט פון שטאל

יאהאן פאן ווילדענראט.

דער יודישער פירשט.

א שפאנענער הימארישער ראמאן.
 (ספעציעל כ'אנצווערטיקען פון לארוער שטיקעלעך)

שמעון פונגענעט זיך מיט יוסף.

מרים איז ביסעלעכער געקומען צו זיך און הערענדיג, זי שמעל רעדט צו
 איהר, האט זי זיך דערמאנט אן אסאליגע, לאנג פערצווייפונג צושטען, און איהרע
 אייגען איז געווען צו דערקענען נישט פרייה, נאך שטיינען און פרא...
 צושטענדיג, אז מרים וויל איהם עפעס זאגען, האט שמעון איהר
 און אויך ארומגעשטעלט.
 — סתם: דער וואלט האט אויבערן?
 און זי א סתם, וואס האט זיך אויסגענומען פון ווען, האט שמעון זיך
 ארויסגעווארפען אויף זיך געלעבעטער, זי ארוםגעקלאמערט מיט זיכע ארומס...
 זי געלויבט און אזוי שטארק געדריקט, זי ער וואלט זיך געהאלט דערשטיקען...
 און זי האט איהם נישט געשעסען צו קושען און צו האלדען, נאך אלען
 און זי געווען צו איהם קאלט זי איז און אפילו קען אפן קוש איהם נישט גי-
 געבען, ער האט זי געבעטען, אז זי זאל מיט איהם מיטשען, זי האט זיך פון
 וועג איהם ארויסגענומען און שטיל געשאקעלט מיט'ן קאפ, אז זי וויל נישט
 געה...
 שמעון האט זי גענומען בעטען, אז זי זאל איהם זאגען פארוואס זי וויל נישט
 געהן, צו זי לעבען איהם נישט, צו זי איז געווענען ריין און אונשולדיג.
 און יודע האט נישט געווען, האט זי מיט צושטימען ליפען און מיט א
 שוואכער שטימ גענומען פארט—מיט געווען און פון דער צוגעריכט געהערען...
 און יודע און ביי געשטאנען פארן אפגרייבן און דער פארען האט זיך גענומען
 טריבלען אונטער מיטען פנים—און קינדער נישט געהערן, האט זאל מיר אומשולדיג...
 אומשולדיג האב איך געדויען און געשריענען—קיינער איז נישט געקומען מיר צו
 ראכענען...
 און זי האט זיך שטארק צעזעמט.
 שמעון האט זיך געהאקט מיט די פויסען און קאפ און א פערצווייפונג-
 פער געגעבעטען:
 — קיינער איז נישט געקומען ראכענען...
 שמעון האט זיך געהאקט מיט די פויסען און קאפ און א פערצווייפונג-
 געברענגט זי א פיער, ער האט אבער געוואוסט, אז ער האט קיין שום רעכט
 נישט ביי זי ווען אויף איהר.

דאס האט גאט פון מיר נכהט גענומען—האט ער זיך געפרעכט—

וואס איך האב בוגד געווען אין יוסף...
 א לעבעדיגע צייט איז ער געשטאנען א פערצווייפונג און נישט געוואוסט,
 וואס ער זאל מוהן, באלד האט ער זיך אויסגעכעפט פון זיין שלאף און געוואלט
 אוועקגעהן, און דעם מאמענט האט א וועכטער אנהייבען ארוםצוגעהן נישט
 ווייס פון איהם און שמעון האט זיך אינגעבעטען, ביי מען וואל איהם נישט גי-
 בערען, לעבענדיג אזוי אינגעבעטען האט ער געהערט מרים'ס שטילען און איהר
 און זיך הארץ איז אן איהם צוגאנגען ווי וואקס, א שטארקער רחמים צו איהר
 האט פלוצלונג דורכגענומען זיך נאכערן וועגען, ער האט אינגעשטעלט א כאפ גי-
 טהון איהר האנט און געזאגט:
 מרים, נישט האט אויף אונז גורד געווען, אז מיר זאלען פרייע נישט
 ריין זיין פון יוגנד, נאך די שטעהט העכער פון מיר, זי דער הימל פון דער
 ערד... קום, לאזט געהן פון דאנען; זי קאנט מיר פון ריה נישט איבערקומען,
 נאך אלץ בעסער זיך צו פייניגען און ריין גענוגען, זי אריבערצוטרעטען
 דעם געזאגט, אז די גענוגט זיך און די הענט פון זיך טענשען, וועט דאס האט
 זיך געוואונען...
 וואס האט זיך דער מענטש דען גענוהן—האט ער שטוימט מרים א
 פרייע געהוירן.
 — וואס ער האט מיר גענוהן? פרייע בעסער נישט... קום מיט מיר!
 זי מינוטען וועגען געצעהלעטע... קום, מרים!
 אבער זיך האט זיך פון איהם נישט געהערט, און ווען שמעון האט הייטער
 זי גענומען בעטען, האט זיך איהם גענומען פרייע:
 און בייך שולדיג א דאנק דעם געזעלען מענטשן, וואס האט מיר פון
 שטונדע געוואונען; אויך די דארפסט איהם דאנען!
 און איהר דאנען!—האט שמעון מיט שטערן אויסגעווארפען—דאנק
 און קללה, לעבען און פרייע שטעלען—און עס דען מעגליך זי וועט דיין נישט
 מרים, אז רייע א יוסף הגשמי, וועלכער האט בוגד געווען און אונזער פאלק
 און וועמען מיר האבען אן הרם אריבערגעליעגט א צוליעב איהם בייך און אהער
 געקומען—איהם מייסען!
 איהם מייסען? דעם אינגענען מענטשן אויף דער וועלט, וואס האט
 צונווען די פריים ארויסגעווענען בארעהעציקטע און רחמנות!
 — ער האט אבער בוגד גענוהן און אונזער פאלק און און אונזער גאט...
 ער האט זיך פערברען מיט א קאפלישען שטרעל... מיר טווען איהם רייען
 פערטלינגען... קום, מיר, מרים, ווען נישט וועסטו אויך ווערען פערשאלטען
 אזוי זיך... קום, כל זמן עס איז צייט...
 זי און געשטאנען ווי צוגעשטרעט, געזען, האט זי שטילקערעם געפרעגט:
 — מיטן מושיע לעבט נאך? און איהרע אויגס וואלט איך געקאנט פון
 ריה געזענען...
 וואס איך האב בוגד געווען אין יוסף...
 א לעבעדיגע צייט איז ער געשטאנען א פערצווייפונג און נישט געוואוסט,
 וואס ער זאל מוהן, באלד האט ער זיך אויסגעכעפט פון זיין שלאף און געוואלט
 אוועקגעהן, און דעם מאמענט האט א וועכטער אנהייבען ארוםצוגעהן נישט
 ווייס פון איהם און שמעון האט זיך אינגעבעטען, ביי מען וואל איהם נישט גי-
 בערען, לעבענדיג אזוי אינגעבעטען האט ער געהערט מרים'ס שטילען און איהר
 און זיך הארץ איז אן איהם צוגאנגען ווי וואקס, א שטארקער רחמים צו איהר
 האט פלוצלונג דורכגענומען זיך נאכערן וועגען, ער האט אינגעשטעלט א כאפ גי-
 טהון איהר האנט און געזאגט:
 מרים, נישט האט אויף אונז גורד געווען, אז מיר זאלען פרייע נישט
 ריין זיין פון יוגנד, נאך די שטעהט העכער פון מיר, זי דער הימל פון דער
 ערד... קום, לאזט געהן פון דאנען; זי קאנט מיר פון ריה נישט איבערקומען,
 נאך אלץ בעסער זיך צו פייניגען און ריין גענוגען, זי אריבערצוטרעטען
 דעם געזאגט, אז די גענוגט זיך און די הענט פון זיך טענשען, וועט דאס האט
 זיך געוואונען...
 וואס האט זיך דער מענטש דען גענוהן—האט ער שטוימט מרים א
 פרייע געהוירן.
 — וואס ער האט מיר גענוהן? פרייע בעסער נישט... קום מיט מיר!
 זי מינוטען וועגען געצעהלעטע... קום, מרים!
 אבער זיך האט זיך פון איהם נישט געהערט, און ווען שמעון האט הייטער
 זי גענומען בעטען, האט זיך איהם גענומען פרייע:
 און בייך שולדיג א דאנק דעם געזעלען מענטשן, וואס האט מיר פון
 שטונדע געוואונען; אויך די דארפסט איהם דאנען!
 און איהר דאנען!—האט שמעון מיט שטערן אויסגעווארפען—דאנק
 און קללה, לעבען און פרייע שטעלען—און עס דען מעגליך זי וועט דיין נישט
 מרים, אז רייע א יוסף הגשמי, וועלכער האט בוגד געווען און אונזער פאלק
 און וועמען מיר האבען אן הרם אריבערגעליעגט א צוליעב איהם בייך און אהער
 געקומען—איהם מייסען!
 איהם מייסען? דעם אינגענען מענטשן אויף דער וועלט, וואס האט
 צונווען די פריים ארויסגעווענען בארעהעציקטע און רחמנות!
 — ער האט אבער בוגד גענוהן און אונזער פאלק און און אונזער גאט...
 ער האט זיך פערברען מיט א קאפלישען שטרעל... מיר טווען איהם רייען
 פערטלינגען... קום, מיר, מרים, ווען נישט וועסטו אויך ווערען פערשאלטען
 אזוי זיך... קום, כל זמן עס איז צייט...
 זי און געשטאנען ווי צוגעשטרעט, געזען, האט זי שטילקערעם געפרעגט:
 — מיטן מושיע לעבט נאך? און איהרע אויגס וואלט איך געקאנט פון
 ריה געזענען...
 וואס איך האב בוגד געווען אין יוסף...
 א לעבעדיגע צייט איז ער געשטאנען א פערצווייפונג און נישט געוואוסט,
 וואס ער זאל מוהן, באלד האט ער זיך אויסגעכעפט פון זיין שלאף און געוואלט
 אוועקגעהן, און דעם מאמענט האט א וועכטער אנהייבען ארוםצוגעהן נישט
 ווייס פון איהם און שמעון האט זיך אינגעבעטען, ביי מען וואל איהם נישט גי-
 בערען, לעבענדיג אזוי אינגעבעטען האט ער געהערט מרים'ס שטילען און איהר
 און זיך הארץ איז אן איהם צוגאנגען ווי וואקס, א שטארקער רחמים צו איהר
 האט פלוצלונג דורכגענומען זיך נאכערן וועגען, ער האט אינגעשטעלט א כאפ גי-
 טהון איהר האנט און געזאגט:
 מרים, נישט האט אויף אונז גורד געווען, אז מיר זאלען פרייע נישט
 ריין זיין פון יוגנד,

